

Dagboek 7

Allereerst willen we iedereen die heeft gereageerd n.a.v. de ziekenhuisopname van Frits, heel hartelijk bedanken voor de reacties en beterschapswensen. Heel bijzonder om te weten dat er zoveel mensen met ons mee leven en voor ons bidden. Herstel van covid heeft tijd nodig, nieuwe energie moet worden opgebouwd. En dat betekent dat we het de laatste paar weken van ons verblijf hier rustig aan moeten doen. En dat is lastig, want daarvoor zijn we hier niet gekomen.

Gelukkig zijn er nog andere dingen om over te schrijven. We hebben in Hardenberg, onze woonplaats, in 2021 een nieuw ziekenhuis gekregen waar we heel blij mee zijn. Enkele oude afgedankte materialen, zoals een onderzoeksbed, een ziekenhuisbed, een douchebed, poststoelen,



looprekjes e.d. mochten we gratis afhalen. Via een bevriende organisatie Sawasdee mochten we dit meedoen met een containertransport naar Cambodja, samen met goederen die bestemd zijn voor de Don Boscho Hotelschool, waar we eerder tijdens dit bezoek hebben gelogeed. Eind januari kwam de boot aan in Sihanoukville en deze week zijn de spullen aangekomen in ons kantoor. Ze worden hier tijdelijk opgeslagen, sommige dingen zullen gebruikt worden in het nieuw te bouwen ziekenhuis, andere zullen worden gebruikt voor mensen in onze werkgebieden.



Onze contactpersoon bij Don Bosco is brother Roberto waar we vaak via e-mail contact mee hebben gehad. Maar deze week kwam hij persoonlijk bij ons langs en konden we hem in het echt ontmoeten. Hij vertelde dat de bezielende kracht achter de Don Bosco scholen in Cambodja, father John Visser, ook in Phnom Penh is.



Br. Roberto voor het Spien kantoor

We hebben al veel over hem gehoord, maar hem nog nooit in het echt ontmoet.

Father John Visser (87), Nederlands van geboorte, woont en werkt al sinds 1956 in Zuid Oost Azië, de eerste 30 jaar in Thailand en vanaf 1992 in Cambodja.

Hij heeft in Phnom Penh een groot scholencomplex (op een terrein van 12 ha) opgericht, de Don Bosco Technical School, en inmiddels staan er ook scholen in enkele andere steden, zoals de hotelschool in Sihanoukville. De scholen bieden beroepsonderwijs aan kinderen uit arme gezinnen. Hij verblijft momenteel in de school in Phnom Penh, en dat is nog geen kilometer van ons kantoor verwijderd. Op zaterdagmiddag zoeken we hem op.



Ook Hector Loontjens met zijn vrouw Ellen (van stichting Sawasdee) zijn bij hem op bezoek.

Father John zit in een rolstoel en begroet ons hartelijk. Het gaat goed met hem, vertelt hij, maar zijn benen willen niet meer.

Er volgt een levendig gesprek waarin hij in het kort vertelt over zijn leven en zijn gedrevenheid om hulp te bieden aan kinderen en jongeren uit achterstandssituaties. [Een radio interview uit 2006 met Father John Visser is hier te beluisteren \(engels\).](#)

Sareth kent hem ook. Want zij heeft haar opleiding ook op deze school gehad, en ze heeft hier ook haar man ontmoet. Ze vertelt over de morele toespraken die father John elke morgen hield voor de studenten vóór aanvang van de lessen.

In ons oorspronkelijke programma stond een bezoek gepland aan de kerken in de provincie Mondulkiri. Daar, in Sre Huy Village in het district Koh Nhek vond afgelopen vrijdag een doopdienst plaats waarin 8 mannen en vrouwen werden gedoopt in een meer. Helaas konden wij er niet bij aanwezig zijn, maar Koy en zijn vrouw waren er wel en doen verslag.



Terwijl de gemeenteleden aan de kant staan worden de dopelingen in het meer gedoopt.



Een aantal gemeenteleden zingt in een kring vooraf het lied: [Stand up, stand up for Jesus.](#)

Na het zingen van dit lied, zie je dat Koy een paar amuletten in de hand heeft. Dit zijn de gebruiksvoorwerpen van een geestenbezweerder. Tot voor kort gebruikte hij deze voor de zwarte magie.

Hij is onlangs tot geloof gekomen en vandaag wordt ook hij gedoopt. Hij verbrandt zijn amuletten in het vuur...



**'Master of black magic',
vandaag is hij gedoopt.**